

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:36	6:53	אלעד
8:38	6:45	בית שמש
8:38	7:04	בני ברק
8:37	6:54	חיפה
8:35	6:52	טבריה
8:35	6:42	יבנאל
8:36	6:43	ירושלים
8:38	6:55	מודיעין עילית
8:40	6:57	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 12, גליון 32 (602)

פרשת אעור, ט"ו אייר, אבות פרק ד', שעת תשפ"ג לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: דברי הימים-א' י"ד - ט"ו | בבלי: סוטה ל"ח | ירושלמי: כלאים ל"ה | תוספתא: מנחות ה' | רמב"ם: יסודי התורה ב'

מוהרא"ש מספר

ל"ג בעומר

עוצם מעלת יום ל"ג בעומר אין לתאר ואין לשער כלל, כי הוא ההלולא רבה של רבי שמעון בר יוחאי, ויום זה נחשב כיום חתנתו ויום שמחתו, ורבי שמעון בר יוחאי מחלק מתנות נפלאות ויקרות לכל המשתתפים בשמחתו, וכדרך מחתנים עשירים, שמחלקים מתנות יקרות לכל המשתתפים בשמחתם.

אפילו מי שאינו יכול להגיע לשם בפעל ממש, אף על פי כן יכול לקשר עצמו אל רבי שמעון בר יוחאי מכל מקום שהוא, ויהיה נחשב כאילו נמצא אצלו ממש, כי היכן שאדם חושב הוא נמצא, ויכולין לבקש את הקדוש ברוך הוא בזכותו ובכוחו של רבי שמעון, שיזכה להושע בכל ענין ברוחניות ובגשמיות, כי כחו וזכותו גדולים מאד, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ט). כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק, ופרשו צדיקים, שאם יש איזו שעת הדחק ועת צרה, חס ושלום, כדאי הוא זכותו של רבי שמעון לסמך עליו, להוציא <<<<

ווארט על הפרשה

אמר אל הפהנים בני אהרן ואמרת אליהם. אומר רש"י: אמר ואמרת, להזהיר גדולים על הקטנים.

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רס"א): "כשנפול אדם ממדרגתו ידע שמן השמים הוא, כי התרחקות תחלת התקרבות, על כן נפל שיתעורר יותר להתקרב להשם יתברך, ונצתו שיתחיל מחדש לנגס בעבודת ה' פאלו לא התחיל עדין כלל מעולם, וזה כלל גדול בעבודת ה', שצריכין ממש בכל יום להתחיל מחדש", אסור לאדם להסתכל על שום דבר, הוא צריך להמשיך אפילו שהוא כל הזמן נופל, כך הוא יצליח.

אבקש ממך, אל תשבר מזה שאתה רואה שעובר הרבה זמן ואתה מתייגע ולא מצליח וכו', כי רבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מח): "כשאדם נגס בעבודת השם, אזי הדרך שמראין לו התרחקות, ונדמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה ואין מניחין אותו כלל לנגס לעבודת השם", ככה זה הולך כשרוצים להיות יהודי כשר, האדם מרגיש שאף אחד לא צריך אותו, יש לו ראיות חזקות שמרחיקים אותו; אבל רבינו אומר: "ובאמת כל ההתרחקות הוא רק פלו התקרבות", זוהי רק דרך שרוצים לקרב את האדם להשם יתברך, ואם האדם חזק בעצמו והוא מחזיק מעמד - אזי הוא יעבור הכל וזהו הכלל המדרגות שרק קיימות. זה היפי שלך ואת זה הקדוש ברוך הוא אוהב, לראות שיהודי שבושר בו כל הלכלוך וכל השטויות, בכל זאת הוא מחזיק מעמד וחוזר עוד פעם, הוא מבקש מהשם יתברך ובוכה: "רבנו של עולם אני רוצה להיות יהודי כשר, תרחם עלי וכו' וכו'"; את זה אפילו מלאך לא יכול להראות. כשאתה קם בבקר תעשה בכל יום קבלה חדשה; תגיד להשם יתברך: "היום אני הולך לעזב את כל השטויות, היום אני מתחיל לעבוד אותך, היום אני הולך להיות יהודי כשר"; אל תסתכל על זה שהיצר הרע מפיל אותך ואל תתיאש כשאתה רואה שהקבלות שלך לא מחזיקות מעמד.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כה): "ובזה טועין החסידים הרבה, שפתאם נדמה להם שנפלו מעבודת ה'", בזה יהודים כשרים טועים, כשהם רואים שהם משתדלים להיות טובים ופתיאום נופלים לירידה, נדמה להם שהם נפלו, אומר רבינו - "ובאמת אין זה נפילה כלל, רק מחמת שצריכין לעלות ממדרגה למדרגה, ואז מתעוררין ומתגברין מחדש הקליפות, שהם התאוות והבלבולים והדמיונות והמחשבות והמניעות פנ"ל, על כן צריכין להתגבר בכל פעם מחדש".

וכשמגיע זמן שהולך טוב לאדם, הוא לומד, הוא מתפלל, הוא מרגיש נעימות וחיית בעבודת השם. הוא צריך לזכור שיכול להגיע זמן שהוא לא ירגיש כלום, יהיה לו חשוף וכבוי לגמרי, הוא לא ירגיש שום חיות. ואז הוא יצטרך להתחזק ולהחזיק מעמד, ולהתחיל מחדש לעבוד את השם, כאילו הוא עוד אף פעם לא עבד את השם.

זה הפרוש, אמור ואמרת, להזהיר גדולים על הקטנים. הכוונה שבזמנים שהולך לאדם טוב ויש לו חיות; עליו להתכונן לימים הקשים, לזמנים שהוא יהיה מלא בחלישות הדעת, יהיה לו חשוף לגמרי, שגם אז הוא יוכל להתחזק מעמד.

מילה של התחזקות

ביום שעושים פאות לילד - נזהרים שהוא לא יראה גוים. יש שנוהגים, ששומרים על הילד שהוא לא יראה נשים; אצלנו לא מקפידים על זה, אצלנו מקפידים שהילד לא יראה גוים.

אל תעשו מהעקר טפל ומהטפל עקר, העקר בחלאקה זה דבר אחד: 'להודות להשם יתברך שיש ילד בריא וזוכים לעשות לו את הפאות הקדושות, שזה העקר של היהדות, ומבקשים עליו ועל כל הילדים שהם יגדלו יהודים כשרים.

תביאו לו קפת צדקה ושהוא יבנים בכל יום פרוטות לצדקה, וכשיצטבר סכום יפה שידפיס קונטרס או ספר שיזכה נשמות ישראל לחזר אל השם יתברך.

(עצתו אמונה אמור תשפ"ג)

(עצתו אמונה קרה תשל"ח, זאת התורה אמור א')

מה אני שונה? גם אני רוצה להיות צדיק

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת, י"ב אייר, כ"ז לעמר, שנת ה'תשפ"ב
חברים יקרים ואהובים, תלמידי היכל הקדש ארץ ישראל,
ה' עליהם יחיו

אחד מהדברים היפים שזכינו לשמע ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו הם המלים שהצדיק הקדוש רבי נתן זכותו יגן עלינו אמר על "פסח שני" (לקוטי הלכות ברכת הפרות הלכה ה, אות טז).

הפרשה של פסח שני, המצוה של פסח שני - יצא רק על ידי זה שהיהודים נטמאו, הם לא יכלו לקיים את המצוה הקדושה של "קרבן פסח" - והם הגיעו למשה רבנו בטענה (במדבר ט, ז): "למה נגרע, מה אנחנו שונים? אני טמא, אסור לי לעשות את קרבן הפסח, למה? אבל גם אני רוצה לעשות את המצוה הקדושה!" משה רבנו ראה את הרצון של היהודים האלו, והוא אמר להם: "אני הולך לשאל את הקדוש ברוך הוא, הוא הבין שהולך להיות כאן משהו, כי כאשר אנשים רוצים להיות טובים, הם מתחננים: "למה נגרע" - הקדוש ברוך הוא עוזר. חכמינו הקדושים הרי אומרים (שבת קד): "הבא לטהר, מטיעים אותו", הקדוש ברוך הוא אמר למשה רבנו שיתן להם עוד הזדמנות לעשות עכשו את הפסח.

זה חזוק גדול בשבילנו, אנחנו הרי כמו שאנחנו, "וכלנו אין פנינו יפות כלל" (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן לט), אנחנו צריכים רחמי שמים שהשם ירחם עלינו, אם לא נעזב את הרצון, נבקש מהשם יתברך, נצעק אל השם יתברך: "למה נגרע, מה אני שונה? גם אני רוצה להיות צדיק, אני גם רוצה מח מחשבה טהור. אני כל הזמן נופל, רבוננו של עולם, אני ממש חסר אונים, עזר לי, תציל אותי" - אז נזכה, יתנו לנו עוד הזדמנות להתחיל מחדש.

חברים יקרים ואהובים תלמידי היכל הקדש, אנחנו נכנסים עכשו לשבוע מאיר, לספירה של הוד. השבוע יש תרעין פתיחין, השערים פתוחים (וזהו הקדוש פרשת בהעלותך, דף קג).

השבוע יש לנו את ההלואה הגדולה של רבי שמעון בר יוחאי, אני מקוה בעזרת השם להיות בל"ג בעמר במירון, גם בשבת אחרי ל"ג בעמר. אחרי שבת אהיה בירושלים, אתפלל בבית מדרשינו, כמו כן אבקר בתלמוד תורה, את צאן הקדשים. אני רוצה לבקש ממכם עוד דבר, רבי שמעון בר יוחאי אומר בזוהר, לפני שהוא גלה את הסודות הקדושים בפרשת נשא, את האדרא קדישא, אומר רבי שמעון בר יוחאי לשון שמוהרא"ש היה משגן אתנו הרבה, רבי שמעון בר יוחאי אומר לחברים הקדושים (נשא כחה): "אנן בחביבותא תליא", הענין שלנו הוא להיות חברים, הכח שלנו היא רק אם תהיה בינינו אהבה, "אנן" ראשי תבות: אנשי נחל נובע; חסידי ברסלב חביבים לאהב אחד את השני, אנחנו חביבים לסבל אחד את השני; מוהרא"ש היה אומר: "אנחנו לא יכולים לתאר לעצמנו לאיזה דרגות רבנו יביא אותנו אם תהיה בינינו אהבה, נחיה באחדות".

אל תפרסמו אותי, עדיף שתפרסמו את המספר של קו השעורים, את המכתבים והגליונות. לכו להפצה עם הקונטרסים היפים עצתו אמונה המתרגם; זה כל כך יפה, כל כך מתוק; אין קונטרס אחד שאדם לא ימצא את עצמו בתוכו, בכל קונטרס עצתו אמונה יש כל כך הרבה חזוק ושלל איך להחזיק מעמד.

אם ירצה ה' אהיה בירושלים ביום ראשון; הנבאים כבר יודיעו מתי ואיפה, אני לא צריך שיפרסמו אותי. בשבת אהיה אצל אבי שליט"א במירון. אני לא יכול להזמין אנשים, אני בעצמי אורח שם. אפנה זמן אחרי שבת שאוכל לדבר אתכם, עם כל אחד ואחד.

העקר אנחנו צריכים להתחדש מחדש, להתקרב מחדש, להתחיל להשתמש עם העצות המאירות של רבנו. להתבודד; חבל לא לעשות את זה, הרי נגאלים מכל הקשיים כשמדברים אל השם יתברך, משוחחים אתו כמו משוחחים עם חבר טוב; החיים נעשים מתוקים כל כך, כל הצרות והקשיים הם רק כאשר שוחחים מהקדוש ברוך הוא, כל המרירות הם כל

אותו מן המצר והדחק, על פן בכל מקום שאדם נמצא, יכול לבקש מאת הקדוש ברוך הוא ישועות ונחמות בכוחו ובזכותו של רבי שמעון.

מקום רגוע בפנה

גם אלו שזוכים להיות שם בהר מירון בל"ג בעמר, צריכין לדעת, שרבי שמעון נמצא בכל המקום הגדול שבסביבה ובכל ההר, ואין צריכין למסר נפשו לכנס דיקא אל תוך המערה, ולחשב שרק שם יכולים לפעל ישועות, כי כל הר מירון קדוש בקדשת רבי שמעון, ומסגל מאד ליחד לעצמו איזו פנה צנועה, ולקשר עצמו משם אל רבי שמעון בר יוחאי, ולפרש כל שיחתו לפני השם יתברך ולפני הצדיקים הגנוזים שם, ויהיה מבטח שימלא השם יתברך כל משאלות לבו לטובה בזכות הצדיקים ובזכות בעל ההלואה רבי שמעון בר יוחאי, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

דבר הפלא ופלא רואים במירון, שכל נשמות ישראל, מן הגדולים עד הקטנים, רבנים ואדמורי"ם, חסידים ומתנגדים, אשכנזים וספרדים, כולם באים למירון, כי לצדיקים הגדולים יש שפה לכל אחד, וכמובא לשון נורא בספר הקדוש "בית אהרן" להרב הקדוש רבי אהרן מקארלין זי"ע "כמו שהשם יתברך לכל, כך רבי שמעון בר יוחאי לכל, אפילו לפחותים". רואים מזה שכל יהודי יכול לקבל חיות מרבי שמעון בר יוחאי, ולכן נוסעים כל כך הרבה יהודים לציון שלו, ופועלים שם כל טוב.

גם מי שאינו יכול להגיע למירון מאיזו סבה, יכול לקשר עצמו ממקום שהוא אל רבי שמעון בר יוחאי, ולפעל כל משאלות לבו לטובה, העקר לישוב עצמו באיזה פנה צנועה ולקשר עצמו אל רבי שמעון בר יוחאי, כי התפשטות הצדיק בכל העולם כולו, ובמקום שלומדים תורתו, שם הוא נמצא, ובפרט אם יושבים על יד אחד מספרי הזוהר הקדוש, הרי הישיבה ליד הספר נחשב כהשתטחות על קברו, וכמובא בסוף ספר "מאור עינים" (בלקוטי "ישמח לב" על אגדת הש"ס מסכת שבת), שהצדיק קבור וטמון בתוך הדבורים שלו. וכן אומר רבינו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב), פניו ושכלו ונשמתו של הצדיק נמצא בתוך ספרו, ויהיה נחשב כאילו משתטח על קברו ממש.

לירות בחץ וקשת

רבינו אומר (ספר המדות אות בנים סימן ס"ג) שלירות בחץ וקשת בל"ג בעמר, מסגל לילדים, הפונה היא שזה גם סגולה להוליד ילדים, וגם סגולה לראות נחת מהילדים, ולגדל אותם בקלות, אנשי שלומינו נוהגים לקיים מה שרבינו אומר, ויורים בחץ וקשת בל"ג בעמר.

אפשר להבין את זה לפי הספור שהמדרש מספר שפעם הגיעו בני זוג לרבי שמעון בר יוחאי שהם רוצים להתגרש כי כבר עבר הרבה זמן מאז שהם התחתנו והם עדיין לא זכו לילדים, אמר להם רבי שמעון שהם יכולים להתגרש אבל כמו שבחנתה שלהם הם עשו סעודה גדולה, שיעשו גם עכשיו בגרושין סעודה גדולה, הם עשו כך, הם עשו סעודה גדולה אצלם בבית, הבעל השתכר בסעודה, ואחרי הסעודה הוא אמר לאשתו מתוך שכרות: "כשאת הולכת עכשיו לבית אביך את יכולה לבחר איזה דבר טוב מהבית שאת צריכה ולקחת את זה אתך", וכך הוא נרדם מתוך שכרות, כשהבעל כבר ישן טוב, האשה אמרה למשרתים שלה שירימו את הבעל ביחד עם המטה ויעבירו אותו לבית אביה, הם עשו כך, הם העבירו אותו לבית אביה ביחד עם המטה שלו. כשהבעל התעורר והוא ראה איפה הוא נמצא, הוא שאל: "איפה אני נמצא?" והיא ענתה: "אתה אמת לי שאני יכולה לקחת איזה דבר טוב שאני רוצה מהבית שלך, ולהביא את זה לבית אבי, ולכן לקחתי אותך, זה הדבר הכי טוב שבחרתי..."

הם חזרו לרבי שמעון, וספרו לו את הספור, ושאלו מה לעשות הלאה. כשהוא שמע את הספור הוא אמר להם: אם כך, אם אתם כל כך אוהבים אחד את השני, תשארו ביחד, ואני מברך אתכם שתיושעו בילדים". וכך אכן היה הם נושעו עם ילדים מאירים ובריאים. רואים מזה איך שרבי שמעון עזר ליהודים להושע בילדים, לכן יום ל"ג בעמר, שאז הוא היומא דהילולא, מסגל לילדים. (שיחות מוהרא"ש ערך ל"ג בעומר)

שאלות ותשובות ברסלב

מה כל כך רע בסמים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני רוצה לדעת היכן יש מקור בתורה שאסור לקחת סמים. ראש הישיבה בטח יודע שמסתובב היום בישיבות סמים קלים.

יתכן שאני פשוט לא יודע מה עושים סמים? מה זה שונה מכוסית ודקה או ויסקי? אולי זה מזיק למח בשלבים מאתרים יותר? אולי אסור להתחיל עם קצת, כי זה גורר לקחת סמים חזקים יותר? בבקשה תבהירו לי את העניין הזה.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' תתברך - יום א' פרשת מקץ, כ"ב כסליו, שנת תשע"ח

לכבוד ... גרו יאיר

אני לא יודע מה קורה אתך; אתה שואל היכן המקור בתורה שאסור לקחת סמים, אני ישאל אותך שאלה חזקה יותר: "היכן המקור בתורה שאסור לאכול רעל?" בטח תענה לי: "כי אם אוכלים רעל, מתים"; דע לך שאותו דבר קורה עם סמים. כפאשר לוקחים סמים שורפים את המוח, לא מסגלים יותר לחשב כמו שצריך, מאבדים את החיים הגשמיים, וקל וחמור שמאבדים את החיים הרוחניים. זה כבר לא אותו אדם ממה שהיה, מסתובבים מסממים כמו אחד ששתי לגמרי.

אחד שמתרגל לקחת סמים, במשך הזמן הוא מתמכר לזה, עד שהוא כבר לא מסגל בלי זה. אם אין לו סמים, הוא פשוט משתגע, הוא יעשה הכל בעולם להשיג סמים, ואם אין לו כסף, הוא ילך לגנוב כסף, העקר כדי להשיג את הסמים. הסוף שלו יהיה שהוא ימצא את עצמו בבית משגעים או בבית הסוהר, או שהוא יתאבד.

צריכים לדבר לבחורים שיגיעו מהו הסוף של אחד שלוקח סמים, כדי שלא יתפתו מחברים רעים שמחפשים לתפס ילדים חפים מפשע בזה. כי ברגע שטועמים את הטעם המר הזה כבר קשה מאד לצאת מזה, וסובלים כל החיים. זוהי הסבה ששומעים הרבה מאד ספורים על אנשים צעירים שמתאבדים רחמנא ליצלן, כי החיים שלהם כבר לא שווים כלום.

לדאבוננו על כולם עובר כל כך הרבה צרות; ובמקום לקחת את העצות של רבינו ז"ל שיכולים לעזור לכל אחד, כי לרבינו יש עצות לכל בעיה, רבינו מלמד אותנו שבעת צרה צריכים לברח אל השם; תתברך, ולדבר ולשפוף את הלב אליו, עצם זה - שמדברים ומספרים הכל להשם; תתברך - כבר משמח את האדם, מרגישים שלא נמצאים לבד. כפאשר מדברים אל השם; תתברך מרגישים שהשם יתברך מבין אותי, והוא מרחם עלי, במקום זה לוקחים סם המות, שרק מחמיר את הצרה עד שמאבדים את החיים.

לדאבוננו שומעים כל כך הרבה מקרים איך משפחות שלמות התפרקו, רק בגלל שהבעל - האבא מצא לעצמו חברים לא טובים, הם פתו אותו לטעם רק קצת, עד שהוא שוכח לחזור הביתה, הוא נשאר לישון במשךד וכוי, או ברכב, עד שכל המשפחה נהרסת.

הכל מתחיל בזה שהאדם מרמה את עצמו, הוא חושב לעצמו: 'אני לוקח רק קצת', 'לא כל כך נורא שאיפה אחת וכוי'; אתה יכול לשמוע היום כל מיני הסברים מאנשים שסבר נפלו וכוי, אנשים שחיים בלי יראת שמים, שמצדיקים לקחת סמים: 'מה כל כך נורא' 'במה סמים שונה משאר התמכרויות' אבל אדם עם שכל, בורח מהאנשים שיכולים לאמלל אותו בעולם הזה ובעולם הבא.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

(עצתו אמונה מקץ תשע"ח)

זמן שחיים בלי אמונה; ברגע שנוזרים 'יש בורא, יש מישהו שמוליד אותי, אני לא לבד, אני בידו של הקדוש ברוך הוא' - הכל נהיה טוב. לגבי מירון; מי שיכול להגיע לרבי שמעון בר יוחאי - בודאי שגייע, אצל רבי שמעון בר יוחאי מקבלים ישועות. צדיקים מפרשים, חכמינו הקדושים אומרים (ברכות ט): "כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", כלומר, כשמעיק, האדם נמצא בדחק - אפשר לסמוך על רבי שמעון בר יוחאי; אבל לא צריכים לרוב, וחס ושלום להכות כדי להגיע עד הציון, למערה.

מוהרא"ש אומר בפרוש: "כל הר מירון הוא מקום לפעל ישועות"; בודאי שלא לרוב עם הערב רב. מוהרא"ש אמר לנו להזהר מהם, הערב רב הם רוצחים, לא כדאי להתעסק אתם. לנו יש את הענין של תפלה והתבודדות; איפה שעומדים - אפשר להתבודד. אני כבר מצפה להיות אתכם. (עצתו אמונה אמור תשפ"ב)

ספור חיייו של רבנו הקדוש (קסד)

תקפא.

קודם שבת-שירה נסע רבנו ז"ל לעיר טשערין ולקח עמו את רבי נתן ודבר עמו בדרך הרבה מאד. ובתוך אחת השיחות אמר לו, כשחושבים תורה, צריך להיות חושב הדבר תורה, שרוצה לחדש בה, לחשב ולחזור למחשבתו אותו הפסוק או אותו הענין כמה וכמה פעמים הרבה מאד ולהיות נוקש ודופק על הפתח, עד שיפתחו לו.

יש דבר, שפורח במחשבה כמו זריקה ואחר-כך פורח מהמחשבה. וצריך, שיהיה לזה בריה ואיש חיל לדרך ולרוץ אחריה ולהשיגה.

תקפב.

ואז דבר רבנו ז"ל עם רבי נתן הרבה מאד וחזק אותו ונחם אותו אז הרבה בדברים ערבים ונעימים והשיב את נפשו מאד.

ואמר לו: "הלא הכל יתבטלו לפני הנחת-רוח שתהיה לך, וכי זו מלאכה לעשות טובה להאדם בעולם הבא לבד, אלא שגם בעולם הזה יהיה טוב לך".

עד שמרובי ההתקבנות, שקרב אותו אז, וההתגלות האהבה בדברים מתוקים, שדבר עמו, נתעוררו אצל רבי נתן דמעות לבכות מחמת שמחה. ובכה הרבה מרב שמחה ודבקות וערבות ונעם זיו, שהרגיש אז מרבנו ז"ל.

תקפג.

והנסיעה ארקה הרבה זמן יותר מהרגיל מרוב השלגים והרוחות שהיו אז, שעל-ידיה היה קלקול הדרכים.

ועל-כן ראה רבנו ז"ל, שכבר לא יגיע על שבת-שירה לעיר טשערין. ועל-כן השתדל, שעל-כל-פנים יגיע לעיר מעדועדיוקע על שבת. אך גם זה לא עלתה בידו. ונתעבב בדרך ולא הגיע על שבת והכרח ולשבות בכפר האלאווקיקא הסמוך לעיר מעדועדיוקע, כי הסוסים נתיגעו ולא היו יכולים לילך. ונתאחר רבנו ז"ל, עד שבא סמוך להילקת הגרות ממש.

(המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

